

Zaak C-266/21**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

26 april 2021

Verwijzende rechter:

Sofiyski gradski sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 april 2021

Vervolgende autoriteit in de strafprocedure in eerste aanleg:

Sofiyska gradska prokuratura

Verdachte in de strafprocedure in eerste aanleg:

HV

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

- 1 Het hoofdgeding betreft een gewone strafprocedure, waarin een persoon bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis is veroordeeld voor het veroorzaken van een verkeersongeval door overtreding van de verkeersregels van artikel 20, lid 2, Zakon za dvizhenie po patishtata (Bulgaarse wegenverkeerswet; hierna: „ZDvP”) en het aldus door nalatigheid toebrengen van middelzwaar lichamelijk letsel aan meerdere personen, een strafbaar feit in de zin van artikel 343, lid 3, onder a), punt 1, en artikel 343, lid 1, onder b), juncto artikel 342, lid 1, punt 3, van de Nakazatelen kodeks (Bulgaars wetboek van strafrecht, hierna: „NK”).
- 2 Op grond van artikel 2, lid 1, juncto artikel 78a, lid 1, NK is de verdachte ontheven van strafrechtelijke aansprakelijkheid en is hem als administratieve sanctie een geldboete van 1 000 lev opgelegd. Met de veroordeling werd de verdachte op grond van de artikelen 78a, lid 4, en 343d NK voorts tijdelijk de bevoegdheid ontzegd om een motorvoertuig te besturen, en wel gedurende een periode van zes maanden, te rekenen vanaf de datum waarop het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële vraag

- 3 Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de toepassing van artikel 2, punt 4, en artikel 4, lid 1, onder d), van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen, in een geval waarin de opgelegde sanctie „ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig” niet in de staat van veroordeling ten uitvoer kan worden gelegd, omdat de veroordeelde zich heeft gevestigd in een andere lidstaat, waar het hem door de staat van veroordeling afgegeven rijbewijs is ingewisseld tegen een door de staat van verblijf afgegeven rijbewijs.

Doordat de uitvoerende lidstaat weigert de sanctie ten uitvoer te leggen, bestaat het risico dat de veroordeelde ongestraft blijft.

Prejudiciële vragen

1. 1. – Vallen rechterlijke beslissingen in strafprocedures waarbij aan de dader wegens het overtreden van verkeersregels en het door nalatigheid veroorzaken van middelzwaar lichamelijk letsel, als administratieve sanctie een ontzegging van de rijbevoegdheid voor bepaalde tijd wordt opgelegd, binnen de werkingssfeer van de artikelen 2, punt 4, en 4, lid 1, onder d), van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen?

1. 2. – Vormen de bepalingen van artikel 11, leden 2 en 4, eerste tot en met derde alinea, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs, voor de lidstaat waar de houder van een door deze staat afgegeven rijbewijs gewoonlijk verblijft, een grond voor de weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging van een administratieve sanctie in de vorm van een tijdelijke ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig, die in een andere lidstaat is opgelegd voor een overtreding die is begaan op een datum waarop de overtreder in het bezit was van een rijbewijs dat door de staat van zijn verblijf is afgegeven na inwisseling van het oorspronkelijk door de staat van veroordeling afgegeven rijbewijs?

Aangehaalde bepalingen van Unierecht

- 4 Artikelen 2, punt 4, en 4, lid 1, onder d), van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen

- 5 Artikel 11, leden 2 en 4, eerste tot en met derde alinea, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs

Artikel 91, lid 1, onder c), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)

Aangehaalde bepalingen van nationaal recht

Nakazatelen kodeks na Republika Bulgaria (Bulgaars wetboek van strafrecht):

Artikel 342

1) Wie bij het besturen van een spoorwegvoertuig, een luchtvaartuig, een motorvoertuig, een schip of een gevechts- of speciaal voertuig de verkeersregels overtreedt en daardoor het leven of de lichamelijke integriteit van een ander in gevaar brengt, wordt gestraft met een vrijheidsstraf van ten hoogste twee jaar of met een voorwaardelijke vrijheidsstraf.

Artikel 343

1) Indien als gevolg van de in het voorgaande artikel bedoelde handelingen door nalatigheid:

b) ernstig of middelzwaar lichamelijk letsel werd veroorzaakt, wordt, ongeacht of de onder a) bedoelde gevolgen zich hebben voorgedaan, in geval van ernstig lichamelijk letsel een vrijheidsstraf van ten hoogste vier jaar en, in geval van middelzwaar lichamelijk letsel, een vrijheidsstraf van ten hoogste drie jaar of een voorwaardelijke vrijheidsstraf opgelegd;

(3) Indien het strafbare feit is gepleegd in dronkenschap of na gebruik van verdovende of soortgelijke middelen, of heeft geleid tot lichamelijk letsel of de dood van meer dan één persoon, of indien de dader de plaats van het ongeval heeft verlaten, wordt

a) in geval van ernstig of middelzwaar lichamelijk letsel, een vrijheidsstraf opgelegd van ten hoogste vijf jaar [...]

Artikel 343d In alle gevallen bedoeld in de artikelen 343, 343a, 343b en 343c, lid 1, beveelt de rechter tevens de ontzegging van het recht krachtens artikel 37, lid 1, punt 7, en mogelijk de ontzegging van het recht krachtens punt 6.

Artikel 37 (1) Sancties:

7. Ontneming van het recht om een bepaald beroep of een bepaalde bezigheid uit te oefenen;

Artikel 78a Een meerderjarige wordt door de rechter van strafrechtelijke aansprakelijkheid ontheven en aan hem wordt een administratieve geldboete van 1 000 tot 5 000 lev opgelegd, indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

a) het strafbare feit kan in geval van opzet worden bestraft met een vrijheidsstraf van ten hoogste drie jaar of een andere, lichtere straf, of, in geval van nalatigheid, met een vrijheidsstraf van ten hoogste vijf jaar of een andere, lichtere straf;

b) de dader is niet veroordeeld voor een strafbaar feit, noch op grond van de bepalingen van deze afdeling ontheven van strafrechtelijke aansprakelijkheid;

c) de door het strafbare feit veroorzaakte vermogensschade is vergoed.

(4) de rechter die de in lid 1 bedoelde geldboete oplegt, kan ook de administratieve sanctie van ontneming van het recht om een bepaald beroep of een bepaalde activiteit uit te oefenen voor een periode van ten hoogste drie jaar opleggen, indien dat strafbare feit met de ontneming van dat recht kan worden bestraft.

Korte weergave van de feiten en de procedure

- 6 Verdachte is bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis in een gewone strafprocedure veroordeeld voor het veroorzaken van een verkeersongeval door overtreding van de verkeersregels van artikel 20, lid 2, ZDvP en het aldus door nalatigheid toebrengen van middelzwaar lichamelijk letsel aan meerdere personen, een strafbaar feit in de zin van artikel 343, lid 3, onder a), punt 1, en artikel 343, lid 1, onder b) juncto artikel 342, lid 1, punt 3, van de Nakazatelen kodeks (Bulgaars wetboek van strafrecht, hierna: „NK”).
- 7 Op grond van artikel 2, lid 1, juncto artikel 78a, lid 1, NK is de verdachte ontheven van strafrechtelijke aansprakelijkheid en is hem een administratieve geldboete van 1 000 lev opgelegd. Met de veroordeling werd de verdachte op grond van de artikelen 78a, lid 4, en 343d NK tijdelijk de bevoegdheid ontzegd om een motorvoertuig te besturen, en wel gedurende een periode van zes maanden, te rekenen vanaf de datum waarop het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.
- 8 Nadat het vonnis in kracht van gewijsde was gegaan, is een afschrift ervan toegezonden aan de Sofiyska gradska prokuratura (openbaar ministerie voor de stad Sofia, Bulgarije) met het oog op de tenuitvoerlegging ervan.
- 9 De Sofiyska gradska prokuratura heeft de Sofiyski gradski sad (rechter voor de stad Sofia, Bulgarije) meegedeeld dat onmogelijk is om de administratieve sanctie van zes maanden ontzegging van de bevoegdheid om een motorvoertuig te besturen ten uitvoer te leggen, omdat de veroordeelde permanent in het Koninkrijk Spanje verblijft en die sanctie dus niet op het grondgebied van de Republiek Bulgarije ten uitvoer kan worden gelegd.

- 10 In antwoord op het verzoek van de rechter is informatie ontvangen van de afdeling Patna politsiya (verkeerspolitie) van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Daaruit is gebleken dat de veroordeelde houder was van een in de Republiek Bulgarije afgegeven rijbewijs van categorie B, dat is ingewisseld tegen een in het Koninkrijk Spanje afgegeven rijbewijs.
- 11 Op 27 oktober 2020 heeft de Sofijski gradski sad een certificaat afgegeven in de zin van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen.
- 12 In het certificaat is het Koninkrijk Spanje als staat van uitvoering vermeld, aangezien de veroordeelde daar zijn vaste en wettige verblijfplaats heeft.
- 13 In het certificaat onder j), punt 4, „Aard van de proeftijdvoorwaarden of alternatieve straffen” was het vakje „instructies betreffende het gedrag, de woonplaats, opleiding, de vrijetijdsbesteding, of houdende beperkingen op of voorwaarden inzake de beroepsuitoefening” aangekruist, en onder j), punt 5, werd de aan de veroordeelde opgelegde alternatieve straf omschreven als „onthefing van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig voor een periode van zes maanden”.
- 14 Het aldus opgestelde certificaat werd in het Spaans vertaald en per post toegezonden aan JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID.
- 15 Bij beslissing van 17 februari 2021 heeft de JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID de tenuitvoerlegging van de aan HV opgelegde straf – ontheffing van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig – afgewezen.
- 16 In de motivering van die beslissing staat: „De intrekking van het rijbewijs behoort niet tot de straffen die op grond van wet nr. 23/2014 van 20 november betreffende de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen moeten worden erkend. Zij kan niet worden erkend op grond van artikel 94 van de aangehaalde wet als een in Spanje ten uitvoer te leggen ‚proeftijdvoorwaarde’, noch op grond van een van de kaderbesluiten inzake de tenuitvoerlegging van straffen of proeftijdvoorwaarden in Europa. Wat de tenuitvoerlegging (van het vonnis) betreft, moeten wij dus verwijzen naar richtlijn 2006/126/EG, die in een arrest van de Vijfde kamer van het Hof van Justitie van 23 april 2015 aldus is uitgelegd dat ‚alleen de autoriteiten van de staat van veroordeling van de veroordeelde kunnen verlangen dat hij zijn rijbewijs inlevert om hem te beletten op het grondgebied van die staat een motorvoertuig te besturen’, maar de betrokken straf kan in Spanje niet ten uitvoer worden gelegd.”

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 17 Op basis van de aldus vastgestelde feiten rijst voor de Bulgaarse rechter de vraag hoe de straf van „ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig voor een periode van zes maanden” ten uitvoer moet worden gelegd tegen de veroordeelde Bulgaarse onderdaan, die zijn vaste en wettige verblijfplaats in Spanje heeft.
- 18 Volgens de rechterlijke instantie die het strafvonnis heeft gewezen (hierna: „verwijzende rechter”) valt de aan de veroordeelde opgelegde straf – ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig voor de duur van zes maanden – binnen de werkingssfeer van artikel 2, punt 4, van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met betrekking tot het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen, aangezien het hierbij gaat om een „alternatieve straf” – dat wil zeggen een andere straf dan een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel of een geldelijke sanctie –, waarbij een instructie wordt opgelegd. Deze instructie valt binnen de werkingssfeer van artikel 4, lid 1, onder d), van het kaderbesluit, aangezien het hierbij gaat om een „instructie betreffende het gedrag” die een verbod inhoudt om gedurende een bepaalde periode een motorvoertuig te besturen. Ook het verbod op alcoholconsumptie wordt in de tiende overweging van het kaderbesluit genoemd als voorbeeld van een voorschrift betreffende het gedrag. In dezelfde overweging wordt als voorbeeld van een onder artikel 4, lid 1, onder d), vallende instructie ook het verplicht volgen van een cursus veilig rijden genoemd.
- 19 Nadat de Bulgaarse rechterlijke instantie in overleg met het contactpunt van het Europees justitieel netwerk had vastgesteld welke Spaanse gerechtelijke autoriteit overeenkomstig de regeling van het genoemde kaderbesluit bevoegd is voor de erkenning en tenuitvoerlegging van het vonnis, heeft zij het certificaat met de nodige gegevens over het vonnis en de veroordeelde persoon afgegeven en toegezonden.
- 20 De weigering van de bevoegde Spaanse rechterlijke instantie om de in Bulgarije opgelegde straf – ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig – ten uitvoer te leggen, op grond dat een dergelijke straf niet binnen de werkingssfeer van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 valt, vereist een uitlegging van deze handeling van Unierecht in de vorm van een antwoord op de eerste prejudiciële vraag, waarvoor het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) bevoegd is. Zoals reeds is opgemerkt in punt 18, is de rechter die het strafvonnis heeft gewezen van oordeel dat deze straf binnen de werkingssfeer van artikel 2, punt 4, en artikel 4, lid 1, onder d), van kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 valt, aangezien het hier gaat om een instructie betreffende een bepaald gedrag van de gestrafte persoon.

- 21 Ook de andere reden voor de weigering van de Spaanse rechter om het Bulgaarse strafvonnis – voor zover hierbij de veroordeelde voor de duur van zes maanden de bevoegdheid werd ontzegd om een motorvoertuig te besturen –, vereist een uitlegging van het recht van de Unie, en wel in de vorm van een antwoord op de tweede prejudiciële vraag. Volgens de Spaanse rechter kan de weigering van de tenuitvoerlegging van de door de Bulgaarse rechter opgelegde straf ook worden gebaseerd op de bepalingen van richtlijn 2006/126/EG, zoals uitgelegd door het Hof in zijn arrest van 23 april 2015, volgens welke uitlegging alleen de autoriteiten van het land dat het vonnis heeft uitgesproken, van de veroordeelde kunnen verlangen dat hij zijn rijbewijs inlevert om hem te beletten een motorvoertuig te besturen op het grondgebied van dat land.
- 22 Hoewel dit door de Spaanse rechter niet duidelijk is aangegeven, blijkt uit de informatie over de datum, de kamer en de uit te leggen bepaling van Unierecht dat het gaat om het arrest van het Hof in zaak C-260/13.
- 23 De verwijzende rechter is van oordeel dat de uitlegging van het recht van de Unie in het aangehaalde arrest van het Hof in zaak C-260/13 niet volledig van toepassing is op het hoofdgeding, aangezien dit wordt gekenmerkt door andere feitelijke en juridische omstandigheden dan die welke aan de orde waren in het geval waarin het Hof in voornoemde zaak is verzocht om een prejudiciële beslissing.
- 24 Heel in het kort had het geding dat leidde tot het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-260/13, betrekking op de verenigbaarheid met de bepalingen van richtlijn 2006/126/EG van de weigering van de autoriteiten van de lidstaat waar de overtreding had plaatsgevonden om de geldigheid van het rijbewijs van de tijdelijk aldaar verblijvende overtreder te erkennen. Het geschil waarover de verwijzende rechter zich in die zaak diende uit te spreken, betrof de geldigheid naar Unierecht van handelingen tot intrekking (niet-erkenning van de geldigheid) van een rijbewijs dat in het bezit was van de pleger van een overtreding die op het nationale grondgebied was begaan, gelet op het feit dat dit rijbewijs eerder was afgegeven in de lidstaat waar de dader zijn gewone verblijfplaats had.
- 25 In het hoofdgeding is het belangrijkste probleem in feite de onmogelijkheid om daadwerkelijk een onherroepelijk vonnis, waarbij voor een op het grondgebied van de Republiek Bulgarije gepleegd strafbaar feit krachtens het Bulgaarse materiële recht de sanctie van ontzegging van de bevoegdheid van de dader tot het besturen van een motorvoertuig werd opgelegd, volledig ten uitvoer te leggen. Deze onmogelijkheid tot tenuitvoerlegging vloeit voort uit het feit dat de veroordeelde zijn wettige en vaste verblijfplaats in een andere lidstaat, in casu Spanje, heeft en dat zijn oorspronkelijk in Bulgarije afgegeven rijbewijs in Spanje is ingewisseld.
- 26 De weigering van de Spaanse rechter om de in Bulgarije opgelegde sanctie te erkennen en ten uitvoer te leggen, leidt tot straffeloosheid voor de veroordeelde, zowel in Spanje als in Bulgarije, aangezien hij bij de uitoefening van zijn recht op

vrij verkeer tijdelijk of permanent zou kunnen terugkeren naar Bulgarije, waar hij met zijn thans geldige Spaanse rijbewijs een motorvoertuig zou kunnen besturen, hoewel zijn rijbevoegdheid hem tijdelijk is ontnomen.

- 27 Bezien vanuit juridisch oogpunt, betreft de uitlegging in zaak C-260/13 de toepassing van artikel 2, lid 1, en artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG. In het hoofdgeding voor de verwijzende rechter behoeft artikel 2, lid 1, van richtlijn 2006/126/EG niet te worden uitgelegd, aangezien de verplichting van de lidstaten van de Europese Unie om afgegeven rijbewijzen wederzijds te erkennen niet aan de orde is en geen verdere verduidelijking behoeft. De feiten van het hoofdgeding vallen niet geheel en uitsluitend onder de situatie als bedoeld in artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG, aangezien de veroordeelde ten tijde van het onherroepelijk worden van de door de Bulgaarse rechter opgelegde sanctie – ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig – houder was van een door de Spaanse autoriteiten afgegeven rijbewijs, waartegen zijn oorspronkelijk in Bulgarije afgegeven rijbewijs was ingewisseld.
- 28 De verwijzende rechter is van oordeel dat een uitlegging van artikel 11, lid 2, van richtlijn 2006/126/EG noodzakelijk is, aangezien het in deze bepaling bedoelde strafrechtelijke en politieke territorialiteitsbeginsel in de omstandigheden van het hoofdgeding in strijd is met het beginsel van de wederzijdse erkenning van vonnissen in strafzaken en de toepassing daarvan krachtens kaderbesluit 2008/947/JBZ. Volgens de verwijzende rechter moet deze uitlegging antwoord geven op de vraag welke van de handelingen van het Unierecht waarnaar wordt verwezen in de twee prejudiciële vragen, de *lex specialis* vormt ten opzichte van de andere: is dat richtlijn 2006/126/EG, zodat op grond van de bepalingen daarrvan kan worden geweigerd een krachtens kaderbesluit 2008/947/JBZ gecertificeerd vonnis ten uitvoer te leggen, of is het laatstgenoemde kaderbesluit de *lex specialis* ten opzichte van artikel 11, lid 2, van richtlijn 2006/126/EG, waarin het beginsel van nationale werking van strafrechtelijke en politieke bepalingen is neergelegd?
- 29 Volgens de verwijzende rechter vereisen de omstandigheden van het hoofdgeding ook een uitlegging van artikel 11, lid 4, eerste tot en met derde alinea, van richtlijn 2006/126/EG. Uit de bewoordingen van deze bepalingen blijkt dat deze onvoorwaardelijk bepalen dat de beperking van de rijbevoegdheid in een lidstaat een grond vormt voor een andere lidstaat om de afgifte of erkenning van de geldigheid van een rijbewijs te weigeren. Er is echter een ruimere uitlegging nodig met betrekking tot de vraag in hoeverre dezelfde gevolgen van een beperking van de rijbevoegdheid door een lidstaat ook gelden voor een rijbewijs dat oorspronkelijk in de staat van beperking is afgegeven en sindsdien in een andere lidstaat is ingewisseld.
- 30 De feiten van het hoofdgeding nopen tot een uitlegging van artikel 11, lid 4, tweede alinea van richtlijn 2006/126/EG en, in dit verband, tot een ruimere precisering van de uitlegging die het Hof reeds in punt 1 van het dictum van het

arrest in zaak C-260/13 aan deze bepaling heeft gegeven, gelet op het feit dat de feitelijke omstandigheden anders zijn [dan in die zaak], maar de geldigheid van de in dat arrest vastgestelde beginselen dezelfde blijft. Volgens de verwijzende rechter komen deze beginselen tot uitdrukking in de in het arrest erkende bevoegdheid van de lidstaat waar de overtreding heeft plaatsgevonden, om zijn nationale wettelijke regeling toe te passen ter beperking van de bevoegdheid van de overtreder om op zijn grondgebied een motorvoertuig te besturen, ook al was deze overtreder vóór de overtreding in het bezit van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs.

- 31 In die zin, en met inachtneming van de uitlegging van artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG in het arrest van het Hof in zaak C-260/13, lijkt de in het vonnis in het hoofdgeding opgelegde straf van ontzegging van de rijbevoegdheid van de veroordeelde voor zes maanden geldig, los van het feit dat hij op de datum van het strafbare feit, na inwisseling van zijn oorspronkelijk in Bulgarije afgegeven rijbewijs, houder was van een door het Koninkrijk Spanje afgegeven rijbewijs.
- 32 Op grond van artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG moet de geldigheid van de door de Bulgaarse rechter opgelegde straf – ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van een motorvoertuig voor de duur van zes maanden – meebrengen dat deze zowel op het Bulgaarse als op het Spaanse grondgebied uitvoerbaar is, gelet op het beginsel van wederzijdse erkenning en op het feit dat de veroordeelde persoon aldaar zijn gewone verblijfplaats heeft.
- 33 Tegelijkertijd belet de weigering van de Spaanse rechter om de door de verwijzende rechter opgelegde sanctie van ontzegging van de rijbevoegdheid voor een periode van zes maanden op basis van de door het Hof in het arrest in zaak C-260/13 gegeven uitlegging van artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG. 2 van richtlijn 2006/126/EG te erkennen en ten uitvoer te leggen, ook de tenuitvoerlegging van de straf in Bulgarije, aangezien het vrijwel onmogelijk is om het rijbewijs van de veroordeelde, mocht deze zich in het land bevinden, in te trekken, gelet op het vrije verkeer en de met betrekking tot het verkeer in de Europese Unie door de Bulgaarse autoriteiten op basis van risicoanalyse uitgevoerde grenscontroles. In die zin moet worden gepreciseerd of een dergelijk resultaat, gezien de feiten van het hoofdgeding en de beginselen die het Hof eerder heeft vastgesteld in het kader van de uitlegging van deze bepaling in zaak C-260/13, verenigbaar is met de strekking en het doel van artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG.
- 34 Ten slotte is de verwijzende rechter van oordeel dat de gevraagde uitlegging van de bepalingen van kaderbesluit 2008/947/JBZ en richtlijn 2006/126/EG, in de vorm van beantwoording van de door hem gestelde twee prejudiciële vragen, ook moet worden gegeven in het licht van het in artikel 91, lid 1, onder c), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie neergelegde gemeenschappelijke vervoersbeleid, in het kader waarvan de lidstaten maatregelen moeten nemen ter verbetering van de verkeersveiligheid.

- 35 Volgens de verwijzende rechter zou een uitlegging van kaderbesluit 2008/947/JBZ en richtlijn 2006/126/EG in die zin dat de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf – ontzegging van de bevoegdheid van de veroordeelde om een motorvoertuig te besturen – ontoelaatbaar is, een belemmering vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk beleid ter verbetering van de verkeersveiligheid, aangezien de pleger van een verkeersdelict waarbij twee weggebruikers middelzwaar lichamelijk letsel hebben opgelopen, dan in feite ongestraft zou blijven.
- 36 Deze straffeloosheid zou bestaan in de onmogelijkheid om de vanuit opvoedkundig en preventief oogpunt meest geschikte straf, namelijk de tijdelijke ontzegging van de rijbevoegdheid, ten uitvoer te leggen. Op grond van een ander bestaand instrument van wederzijdse erkenning, namelijk kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties, is er daarentegen geen enkele belemmering voor de erkenning van de andere, lichtere straf die in het hoofdgeding is opgelegd, namelijk de opgelegde geldboete.
- 37 Na de aldus door de Spaanse rechter uitgesproken weigering om de in Bulgarije opgelegde straf van zes maanden ontzegging van de rijbevoegdheid van de veroordeelde te erkennen en ten uitvoer te leggen, rijst voor de verwijzende rechter de vraag of hij wel inactief moet blijven totdat de tenuitvoerlegging van die straf naar Bulgaars recht zal zijn verjaard, te weten op 20 november 2022, dan wel of hij een nieuw certificaat in de zin van kaderbesluit 2008/947/JBZ moet toezenden, waarin hij nader motiveert waarom deze regeling inzake wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging juist wel van toepassing is en waarom de gevraagde erkenning verenigbaar is met artikel 11, leden 2 en 4, eerste tot en met derde alinea, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006.